

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

การประพฤติปฏิบัติไม่ฝืนไม่ได้

(คณะศรัทธาจังหวัดตรัง ขอถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนจังหวัดตรัง ตั้งอยู่ที่บ้านคุณอนันต์ นาคนิ อ.ห้วยยอด จ.ตรัง แต่หลงตาให้เป็นสมบัติของสงฆ์วัดป่าบ้านตาด)

สรุปทองคำน้ำไหลชิมวันที่ ๗ ตุลา ทองคำที่หลอมแล้ว ๓๑๒ กิโลกรัม เท่ากับ ๒๕ แแท่ง ทองคำที่ยังไม่หลอม ๑๓ กิโล ๔ บาท ๓๙ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้ว และยังไม่ได้หลอมเป็น ๓๒๕ กิโล ๓๗ บาท ๒๘ สตางค์ ถ้ารวมกับ ๓๗ กิโลกรัมที่มอบคลังหลวงแล้วก็เป็นจำนวนทองคำ ๓๖๒ กิโล ๔ บาท ๓๙ สตางค์ นี่เศษจาก ๑๑ ตันนะ

สมบัติวัตถุที่เป็นเครื่องประดับชาติและเป็นหัวใจของชาติไทยเรา เราก็ได้อุดสำหรับพยายามเต็มกำลังความสามารถ ไปพร้อมกันกับการประกาศศาสนธรรมต่อน้องชาวพุทธเราทั่วประเทศไทย สำหรับธรรมก็รู้สึกกว้างขวางไปมากมาย เวลานี้ก็ทั่วประเทศแล้วธรรมที่เราได้ออกแสดง เป็นสถานีวิทยุที่ตั้งร่อยกว่าสถานีแล้ว เราอยากให้เสียงธรรมเข้าสู่จิตใจของประชาชนชาวพุทธเรา มันเหือดแห้งจากศีลจากธรรมมาแทบว่าเป็นประจำ ส่วนมากเป็นอย่างนั้น ส่วนน้อยมีเราก็ยอมรับว่ามี แต่ว่าน้อยมาก เพราะฉะนั้นโลกถึงเดือดร้อนวุ่นวาย เพราะไม่มีธรรมคือน้ำดับไฟ ไฟ ราคาคุคินา โทสะคินา โมหคคินา เป็นไฟทั้งนั้น

ราคาก็เป็นไฟ โทสะก็เป็นไฟ ความลุ่มหลงเป็นพื้นฐานยังเป็นไฟกองใหญ่ที่มันเผาอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก ไม่มีสิ่งใดที่จะดับไฟเหล่านี้ได้นอกจากธรรมอย่างเดียวเท่านั้น ธรรมเท่านั้นดับได้ พระพุทธเจ้าทรงดับมาเป็นตัวอย่างแล้ว ตรัสรู้ธรรมผางขึ้นมาในพระทัย ก็เรียกว่าดับไฟกองใหญ่หรือวิภูวนตตายเกิด แยกหามกองทุกข์ไปด้วยตั้งกับตั้งกลับ ได้ดับลงในคืนวันเดือนหกเพ็ญ หรือวันวิสาขะนั้นละ จึงได้นำวิธีการนั้นมาสอนพวกเราให้ดับมันบ้าง ไฟกองนี้ใหญ่มาก เป็นไฟเรื้อรังภายในใจ จะดับลงได้ด้วยน้ำคือธรรม นอกนั้นดับไม่ได้

เวลาได้ดับไฟลงจากหัวใจนี้หมดหรือมอดไปโดยสิ้นเชิงแล้ว หัวใจดวงนั้นเป็นดวงใหม่ขึ้นมาครอบโลกธาตุด้วยความแจ่มใสสว่างไสว จิตพระพุทเจ้า จิตพระอรหันต์ท่านเป็นอย่างนั้น ทรงบรมสุขไว้เต็มเหนี่ยวและเป็นนิพพานเที่ยงด้วย ไม่มีคำว่าเปลี่ยนแปลงไปที่ไหนอีกเลย ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง

นี่ละธรรมก็เห็นกันอยู่นี้ ได้ยินได้ฟังกันอยู่ ควรจะวิ่งเต้นชวนชวยเช่นเดียวกับวิ่งไปตามกิเลสมาตั้งกับตั้งกลับไม่มีวันอิมพอ ให้อิมพอเสียบ้าง แล้วหมუნตัวเข้าสู่ธรรม อย่างน้อยเป็นคู่เคียงคู่พืดคู่เหวียงกันไป จะพอมีความสุขในวันหนึ่งๆ ของบุคคล ไม่ต้องพูดถึงเรื่องสัตว์ละ ชาวพุทธเราให้มีธรรมเข้าสู่ใจบ้างเถอะ เวลานั้นมันมีแต่กิเลสล้ำยุคล้ำสมัยมันถึงร้อนกันมาก ธรรมไม่ได้ปรากฏขึ้นมา พอธรรมปรากฏจ้าขึ้นมาภายในใจนี้กิเลสเรียบบูธเลย ทุกข์ดับโดยสิ้นเชิง

อย่างพระอรหันต์ท่านพอกิเลสดับโดยสิ้นเชิงแล้ว ทุกข์ที่เป็นเงาตามตัวของกิเลสก็ดับโดยสิ้นเชิง บรมสุขขึ้นแทนที่แล้ว นั้นละธรรมเป็นยังงี้ ล้ำยุคล้ำสมัยมานานสักเท่าไรแต่ไม่มีใครนำมาใช้ซิ ให้แต่กิเลสเหยียบย่ำทำลายธรรม มันจึงไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร ให้ปฏิบัติธรรมมันก็ปฏิบัติกิเลสเสีย ไม่ได้ปฏิบัติธรรม คำพูดละว่าปฏิบัติธรรมๆ แล้วมันปฏิบัติตามกิเลส พวกเรามันพวกปฏิบัติตามกิเลส

ตาเราฝ้าฟางมองไปนี่ไม่ค่อยเห็น พวกนี้มันพวกเอาเสื่อเอาหมอนติดหลังติดคอกมาหรือเปล่าไม่รู้ ดูให้หน่อยนะ เครื่องความสะดวกของกิเลสเข้าใจไหม มันมีหรือไม่มีเหล่านี้ ไปเดินจงกรม ไปนั่งสมาธิ ไปภาวนา ก็เอาเสื่อเอาหมอนมัดติดคอกไปเพื่อความสะดวก อย่างนี้ละสะดวกมากนะกิเลสไม่ให้ขัดข้องเลย

เอาให้มันขาดสะบั้นลงไปซิ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นยังงี้ไม่ต้องไปทูลถามท่านพูดแล้วสาธุเราไม่ทูลถามพระพุทธเจ้าตั้งแต่วันกิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ จ้าขึ้นมาในท่ามกลางมหาวิมุตติมหานิพพาน ถามพระพุทธเจ้าทำไม นั่น พอมันจ้าขึ้นไปเรียกว่า สนฺทิฏฐิโก ฐึณงานของตนๆ จนกระทั่งวาระสุดท้าย จ้าขึ้นมาแล้วถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ก็จิตดวงนี้อยู่ในท่ามกลางวิมุตติพระนิพพานเหมือนกันแล้ว เหมือนน้ำในมหาสมุทรจ่อลงตรงไหนก็เป็นน้ำมหาสมุทร แล้วถามหาน้ำมหาสมุทรไปทำไม พอจิตดวงขึ้นมาแล้ว จ่อลงตรงไหนก็เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานไปหมด แล้วถามหาพระพุทธเจ้าทำไม

พิจารณาให้ดี ต้องฝืนนะ การประพฤติปฏิบัติไม่ฝืนไม่ได้ กิเลสนี่ชอบสะดวกที่สุด เออะอะให้สะดวกๆ เป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้น การที่จะฝืนกิเลสนี้รู้สึกว่ามันฝืนใจ ไม่อยากฝืน ฝืนมันลากไปกลิ้งไปถลอกปอกเปิกไป หน้งออกเนื้อยัง เอ้า ลากไป เนื้อหมดแล้วอะไรยังอีก ยิ่งกระดุกยังเอ็น เอ้า ลากไปอีกๆ จนกระทั่งแขนขาดแขนข้างซ้ายหมดแล้วข้างขวายัง เออ ลากไปอีก ฟาดเสียจนคอขาด ขาดหมดทั้งตัว ตายแล้วจม เพราะไม่มีธรรมในใจ นี่ละทุกข์ในโลกนี้ก็เห็นอย่างที่ว่านี้ อันนั้นขาดไปอันนี้หลุดลอยไปเป็นทุกข์ทั้งนั้นๆ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายตายก็ไปจมอีก นั่น ถ้ามีอรรถมีธรรมแล้วเอา ตาย เท่านั้นพอ

ไม่มีอะไรที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าใจ ใจไม่เคยตายไม่เคยฉิบหาย ตกนรกหมกไหม้ก็
 กัปก็กัลป์ยอมรับว่าทุกข์ แต่ไม่ยอมฉิบหายคือใจ พอฟื้นตัวจากนั้นมาได้แล้วก็ฟื้นตัว
 ขึ้นมาๆ ขึ้นสู่ความดีความดีสวรรค์ชั้นพรหม ฟาดขึ้นถึงนิพพาน ถึงธรรมาตฺแล้ว นั่น
 เป็นธรรมาตฺไม่สูญ เห็นไหมละ จิตดวงนี้ไม่เคยสูญ ถึงนิพพาน นิพพานเที่ยงก็
 ธรรมาตฺอันนี้เอง ธรรมาตฺหรือนิพพานเที่ยงอันเดียวกัน นี่ละทุกข์ดับโดยสิ้นเชิง จาก
 ความดีทั้งหลายที่เราอุตสาหะพยายาม

อย่าเห็นแก่สิ่งนั้นว่าดีสิ่งนี้ว่าดี มันเอามาหลอกมนุษย์ตาฝ้าตาฟางจนหาทาง
 ออกไม่ได้ กิเลสหลอกมนุษย์นี้หลอกได้ง่ายมากนะ มนุษย์นี้โง่มาก เฉพาะมนุษย์ในวัด
 ป่าบ้านตาดโง่เป็นเบอร์หนึ่ง อาจารย์ของลูกศิษย์ทั้งหลายอยู่ในวัดป่าบ้านตาด คือหลวง
 ตาบัวนี้ก็โง่เป็นอันดับหนึ่ง เพราะฉะนั้นลูกศิษย์ตัวไหนมามันมีแต่ตัวโง่ๆ เช่ๆ เข้าใจ
 ไหม ตัวที่จะเฉลียวฉลาดบ้างไม่ค่อยมีนะ โห พุดไปมากมันก็ขายตัวเอง เราไม่อยาก
 ขายมากเอาแค่นี้แหละ ให้พากันจำเอาละ โธ่ ธรรมนี้เหมือนอย่างแร่ธาตุอยู่ใต้ดิน
 เหยียบยำไปมาๆ ผู้เฉลียวฉลาดเขาไปค้นแร่แปรธาตุขึ้นมาเป็นประโยชน์ อันนี้ธรรมก็
 เป็นธรรมาตฺค้นขึ้นมาจากการประพฤติปฏิบัติความดีทั้งหลาย พอมันจำขึ้นมาในใจนี้
 แล้ว นั่นละที่นี้ออกมาใช้ประโยชน์แล้วเป็นประโยชน์มหาศาล

การเทศนาว่าการในวิฑูต้งร่อยกว่าแห่งนี้เราพอใจ การเทศนาทั้งหมดนี้ เรา
 ไม่ได้สงสัยในคำเทศน์ของเราว่าจะผิดไปตรงไหน ไม่ผิด เพราะถอดออกจากหัวใจที่ได้
 กลั่นกรองเต็มกำลังความสามารถแล้ว นับแต่วันออกปฏิบัติ จนกระทั่งวาระสุดท้ายที่
 พุดให้ท่านทั้งหลายฟัง กิเลสขาดสะบั้นลง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ หลังเขาวัด
 ดอยธรรมเจดีย์เราลืมเมื่อไร แล้วไม่จิตไม่จางด้วยนะธรรมาตฺนี้ไม่จิตไม่จาง พอกิเลส
 นี้ขาดสะบั้นลงไปบรมสุขไม่ต้องถาม ถามพระพุทธเจ้าถามหาบรมสุขหาอะไร จำแล้ว
 เป็นอันเดียวกันหมดเลย นี่ละธรรมให้พากันอุตสาหะพยายาม

การปฏิบัติธรรมไปวัดไปวาไปทางศาสนา เลยกกลายเป็นเรื่องของกิเลสพาไปๆ
 ไม่ได้เป็นธรรมพาไป ไปพอเป็นพิธีรีตอง ไปเพื่อเอาหน้าเอาตา มันไปอย่างนั้นนะ
 เดียวนี้ไปวัดไปวา ไปเอาจริงเอาจังกับความดีงามทั้งหลายซี ฟัดกิเลสให้มันขาดสะบั้น
 ลงไปจากใจ นั่นละไปวัดไปวาไปแท้ ไปหาศีลหาธรรมจริงๆ ไม่ใช่ไปขวางอรรถขวาง
 ธรรมขวางวัดขวางวาขวางครูขวางอาจารย์นะ ไปแบบนั้นเป็นเทวทัตเข้าวัด เข้าใจหรือ
 เข้าไปวัดแล้วเป็นเทวทัตไปละ จำให้ตีเราไม่อยากพุดมากเทวทัตมันเต็มวัดป่าบ้านตาด
 ตั้งแต่หลวงตาบัวลงไปเป็นเทวทัตเป็นขึ้นๆ ตอนๆ ไปเลย พุดไปมากมันก็ขายหน้า
 ตัวเอง วันนี้พุดเพียงเท่านี้ละ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz